

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издава сваки дан у 9 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Бугарска и Румунија

Пред акцијом Румуније и Бугарске

БУКУРЕШТ, 25. маја. — Букурешки кореспондент „Пти Паризијена“ телеграфише: Тврди се да је Тројни Споразум интервенисао између Румуније и Бугарске. По цену враћања територије у Добруџу, Румунија добија највеће гаранције од Бугарске за своју акцију против Аустрије. Бугарска такође узима у обзир рат против Турске. Дипломатски преговори су већ савршени и сада се проучава само поординације војне акције.

Нота Италије

Пре неколико дана имали смо прилику да у пелини прочитамо вербалну ноту коју је пуномоћни министар Италије имао чест да преда нашем председнику и министру спољних послова г. Пашићу.

Нота нам расветљује врло интересанте ствари. На првом месту примећује се не солидна и неприводна основица на коју су државници Италије поставили уговор о савезу који су закључили са Аустро-Угарском монархијом. И ако дуги низ година трајања савеза бранила и потпомаже ову тезу: да је савез Италије са Аустријом био полатички потребан, ипак он је у првој децилатној и озбиљној околности био осуђен на пропасти и ишчезавање. Прва државници Италије били су дубоко прожета немиковом потребом једног мирног периода времена у коме би они на теване и уз гаранцију од спољних сметња, могли темељно да консолидују свој положај нове и тек створене државе. Италијански дипломати који су желели себи и својој земљи мир, веровали су да ће и целој Европи обзавести мир, а кооперисали на једној конвенцији сила као што је био Тројни Савез, који је имао да одржи равнотежу противној групи: Тројном Споразуму. И ако у

времени када се стварао Тројни Савез нису постојале околности које су гоувиле Италију у ту групу, она је омет отишла тамо, и ипак има Италијана који често воле да говоре да су они то учинили по сили интереса који су им се заповедно наметали. И они стално дођу да се благодари само њиховом учешћу у групи централних сила, успева да одржи је дан мир у Европи која је трајао преко тридесет година. Међутим, ми сматрамо да то не стоји у истини: можда се чак постигло нешто обратно. Да није Немачка успела да привуче себи Италију и да на тај начин још више повећа своју снагу, истовремено и одбранбену и у падну, она се могла не би усудила да једнога дана угрози читавом свету и да покуша да му силом наметне своју вољу. Ми смо склони да верујемо да би се, да није Италија ступила уз централне силе, мир много дуже одржао. Да су Немачка и Аустрија остале усамљене и напуштене, изхова политиканца ни у ком случају не би могла онај агр сиван карактер, која је уз сарадњу Италије добила. А да и Италија није било место у том колу најречицаје доказују скорашњи догађаји који су се одиграли у Италији и расположење које се бурно

меза па се одлучи да је измени и поправи. Тада су започели преговори са Аустријом који су у прво време, нарочито вођени са одређеним мавиром и неси гурним кортком. Морална снага придобила је тек до краја. Договарало се, прекадавало, омет дискутовало, неоптерљиво погледало и напоследку дефинитивно раскинуло. Извишло се на чистину. Затим је отпочела борба. И брбу која се започела, Италија је сматрала за потребно да допуни и снабде једним снажним и стварним аргументом: фактом неискрености Аустрије и крајњим тенденцијама и очевидним манифестовањем нетрпељивости према италијанским сународницима.

Сматрамо за потребно да напоменемо да је истакнути мотив Италије за кидање савеза: агресивност политике коју је наша суседна монархија водила према Србији, један фиктиван мотив. — Законом. Аустрија се одавна руководи намерама агресивног карактера према Србији, па је Италија хунала и можда, да не кажемо свесно, потпомагала ту политику.

Али, ипак, редујемо се што је Италија и у два наестом часу увидела свој први интерес и пошла путем који је њему, интересу, води; иу желели бисмо да га у претераној ревности и закулталости не прекорачи и не понови своју грешку.

Елиграм

И, тако даље...

Што је било — већ је било, сад не може да се враћа, И „Шубара Влашка“, ето, Помала се иза брда — Хоће — неће, сад већ мора, Јер је стигла судба така, Радоваће, (а ја шта ћеш) И без пуних, уступака.

Сви су исти сигнал дали: Неутралност већ не пали! Јест, тако је, ал' Бугарска Ипак гласа неутралност! И нека је, (молим фино) Кад јој голи та — фаталност. Ал' кад дође: „грожђе брати“, Она не се — убрисати!

М. Расниек

Рабош

Питама ја јуче једног нашег газдаша, нашто најне ништа приложно за београдску сиротињу.

— Ја сам прави хришћанин — одговори ми он бранећи се.

— Ја се држим оног: „што да десница, да не зна левица.“ Зар ви нисте видели онолико Н. Н.

Аргус

Г. министру војном

— Један неспасиви центар — У београдској пошти у некакав не доучени гимназијст балавац од 21 године Драгослав Гођевац који злоупотребујући свој положај цензора, саопштава садржину туђих писама чаршији. Пред тога што је саопштавање садржине туђих писама, једна врста крајње невазпитаности, она је и поступак за који је казниви законик прописао казну од три до шест месеца затвора.

§ 283 гласи: Ко туђа писма, пакете или депеше, која нису на њега упућени, намерно и без овлашћења отвори, да би садржај њихов недопуштеном и чином сазнао; ко намерно и против закона сазна, другог саопшти или пренаши садржину туђих писама, текста депеша или докумената, или ове задржи, одузме, присвоји у ништи или другогме преда, да би овај недопуштеном начином садржину сазнао, — да се на туђој заветресованог лица казни новчаном казном до 500 динара или затвором до три месеца, а ако би општејем тајну, коју би овим путем сазнао разгласио, или се њоме послужило на штету интересованог лица, новчаном казном до 1000 динара или затвором до шест месеци.

— Ма овом приликом нећемо да именујемо лица, чија је писма истресао на пазар тај цензор или бољери чукловиште, што се зове Драгослав Гођевац.

Али је збиља жалосно и оваква невазпитаност декурлија могу бити цензори, да се на рачун наше опште невоље публика доводи у изкушење.

Молимо надлежне да ва

реде истрагу по овој ствари и да се по свршеној истрави, овакав цензор уклони са дужности да не би наступиле рђаве последице.

Кроз шибу

(Један просветни инспектор)

Један просветни инспектор који је тако рећи тек по положеном професорском испиту ускочио на положај инспектора директора I класе не зна који је учитељ у његовом подручју, у ком одељењу ради, а тачно зна у његовој области ко су председници општина и деловође и којој партији припадају. Види човек да се служба партији боље рентира од његове струке.

Вел.

Краљ Константин

— Стање је још критично — АТИНА, 24. маја? Вечерашњи билтен о стању краљевог здравља гласи: Гној по мало тече и мало заудара. Краљ је повраћао четири пута до 4 сата. Краљеве стање је још критично. Температура 40 са 1, пулс 134, дисање 24.

Грчка и Немачка

— Немачка припрема да направи штету — АТИНА, 24. маја. Немачка влада је призвала, да има одговорности до команданта немачке полковне лџе, који је торпедом повредио грчки пароброд „Еластиност“, да је изјавила, да ће накнадити штету том паробродском друштву. Одредиће се два експерта, један Немац и један Грк, да оцене штету.

Д-р Хрњичек

— Неваспитаност пенарера — Господин Хрњичек је узго великог маха: везовике, напуштено заробљенике Чехе да ним се то сад љуто свега а поред свега тога, господин Хрњичек у дењује публицу с визитом, визиту наплаћује 8 динара и за фијакер 6 динара. От те суме 2 динара при-

пада заробљенику Чеху кој седи на боку од фијакера Пре него што уђе у кућу поставља питање болеснику има ли да плати 14 динара па тек онда приступа прегледу у противном враћа се и непрегледајући болесника. Фијакер којим се др. Хрњичек служи државна је својина и отуда ово наплаћивање сматра се као једна врста пљачке.

Ми скрећемо пажњу надлежнима, нарочито г. министру, на овог осебног лекара, молећи га да обрати озбиљну пажњу на писање београдских листова о овоме господину, не би желели да надлежни због непоштовања штампе имају непријатности.

Деруси и Радославов

— Спец. извештај — СОФИЈА, 25. маја Г. Деруси, румунски посланик из софијском двору посетио је др. Радославова и са њиме је дуго конферисао. После ове конференције др. Радославов је сазвао министарски савет у седницу која је одржана у двору Седница је била дуга, а после ње др. Радославов је примио позива г. Дерусиа. У овдашњим политичким круговима држе да су Деруси и др. Радославов овом приликом утврдили основицу, на којој се имају повести преговори о споразумној акцији Бугарске и Румуније.

Борко

Генерал Малетер о миру

— Услови за мир — У европској штампи врло често се срећемо са неким фантастичним условима, под којима би Немачка пристала да заључи мир.

У америчком листу „Нјујорк Тајмс“ о условима за будући мир пише и француски генерал Малетер, који је у Француској једини човек кога је опномоћно генерал Жофр да пише о рату.

ФЕЛТОН

Дурабон.

ИЗ БОЛНИЦЕ

— А бре, Гире, сос твоја твоји лекови ће те фрлам на Вардар, зарем ти требат лекови кад ми векаш: сф леле.

— Како ћеш бе, зар да не викам кад осећам болот од косу све дура до пету.

— Зар те и пету боли?

— Оф, леле ле ле ле; — зар не чујиш како вичим од пету, ту сум ранет.

— А, сив мајчина, лажу је да се потрефи у пета, него у челу. Нек будат јунак па нек стрефи у челу а јок на пета.

— А што вичиш да те болат косу.

— За това, што ми Шваба одгривал уво, па поред уво кофатија, женка строшена, и еден парче кожу сос косу. Ти се чудаш, не чудаш се! И то није ништо; него века као што сум ја;

дсфрляја сум се на њин командар баш у грло, да му нисум дал да кжува на њиви војници што ќе да прават.

— Е... е... ти са видеа кад је он паднал.

— Видел сум го жиф ме Бога.

— А у што си ти ранет? Не ти видам налвор (напољ) ништо завиткано. Дависи кузован (контузован)?

— Ранет сум у груди па вазашал на грб. Лажу је да стрефи луда да је пошироко, требал је ако је бија нишавија да стреви у срце. Ето видел ли си гди ме Шваба ранија па не дрекам: оф леле.

— Па нема шалу кад се стрефи кушумчик у главу и у пета, него кад промета кроз грб. Но се мани от свађу има много дсцу.

— Зивјеш ли кад ми милосрдна сестра подавашицај, тад чојде Мито фуруција, вич другар от рату.

— Знајем го још по о-

давно.

— Е он причал како му Шваба, однели целу руку, а он Швабама тек четвртку от царевина па кад би му повудили да враћат што је ко земао, не би пристао.

— Будал еден, зар би ко и помислија да враћат што је ко земао.

Цар Краљу би делекао от радост кад би ми пристали, ама ми си некејемо.

— Некејемо са, некејемо.

— На коју си месту ранет?

— На Земун.

— Па де ми причај кад ко су те оранија те буби Шваба.

— Ете така, кад пројдо смо преко оваја мали ја воли, на ову страну; они полако идеф. тек ми еден рече: „Енего Земун“. А ја си искочф ка луд пред гадла наредник па му рекоф: да побрго вдеме Он ми каше: да си идам на моје место, па да си хутам. Таман што се оди кнуја от наредник, а Шваби ти аз еден

роф попукаше и одма меравија, по даље вишчо не сум знал. Тек после сум видеја да сум у Скоље у болницу а да ме болат грб.

— Е ала сум се ја бо рија, ти си отијаја само тамо да бидиш ранет. Санним си неку пушку всфр лија!

— Нисум баш ни едну!

— Пред мен си у роф могад да видиш... да сум још мал наувија роф сос аури. Шта сум ти побија ни број ги се не знава, али официр баш сум го видеја, кад сум го гајал, паднуо је.

— А да си се борија?

— На Цер!

— Ти си бил истинско унак, ја нисум имала срећу!

ЧЕДОМИР ПАНТИЋ

Угасио је се још један живот, нестало је још једног д брог и храброг Србина, поред осталих многох и многих хероја, који оставише своје кости у прошлом балканском рату на

Скадру, Куманову и Битољу итд. и у овоме светом рату за ослободјење и уједињење словенства, а противу нашег вековног непријатеља Германа, који хоће ову нашу малену и напашену али храбру Србију да прогута у своје гедне чељусти, или како она кажу да зврше, „казнену експедицију“ која их је тако скупо стала.

Чедомир Пантић, резерв. п. наредник V прекобројног пука, родом из села Светлића у Шумадији, увек насмејан и весело тако да је у друштву увек био омиљен због своје веселости и радо примљен.

Поред тога био је и не обично храбар војник, које је и освечочио својом храброшћу у прошлом балканском рату, а највише у братоубилачком рату са „браћом“ Бугарима, као ординан: код свог команданта батаљона где је био одличан сребрним медаљом за храброст и производ

ством од редова за поднаредника.

Као у прошлим ратовима тако и овога рата храбри Чедо је пошао увек насмејан са пуно воље и енергије у бој за ослобођење Српства, и учествовао је у свима борбама са Аустријанцима ко на Церу, где је се одликовао V прекобројни пук када је и Њ. В. Принц Борђу учествовао а истим пукм и био тешко рањен.

Можда би још у данас храбри Чедо био жив да га није негва храбр ст одвео а тамо међу непријатељеве ровне бацајући бомбе. и где је био те среће да буд заробљен — и после извесног врзмена у јенуару ме сецу ве год. умро подле гавица несретној болести која не пита за храброст у јуваштво.

Славз ти српски јунаке који си жртвовао свој живот на олтар своје миле отаџбине коју си ти толико волео и дао си доказа да

си достојан наших предка — Шумедијца који жртвоваше своје животе за драгу нам отаџбину.

Срета.

Ухваћен шверц

— Место пива експлозива. — Румунске царинске власти у неколико махова до сада хватале су оружје и други ратни материјал који је Аустро-Немачка хтела пребацити у Турску. Пре неколико дана су царинске власти у Добруџу откриле један повећи шверц.

Наиме румунски царинци су открили неколико немачких вагона упућених за Варну и који су садржавали тобож мињенско пиво. Међутим, ово „пиво“ је било у ствари велика количина ручних бомби, бомби са отровним гасовима итд.

Цео овај транспорт одмах је конфискован.

Што је најоригиналније то је да су Немци на већини станица били спремили и веће количине леда, тобож за хлађење овога пива.

Они хтели да се Власи не досете, али се Власи ипак досеташе и доскочише им.

Ево услова које излаже Малетер: „Неопходно је потребно да се Немачка врати у своје границе; врло је нужно да се сломије њена жеља за економским господарством над целим светом и да се ослободи пруског милитаризма.

Западна граница Немачке треба да буде Рајна а да и Французи ослободу немачке жеље за Француском, Французи треба не само да узму Позен и Штрасбург, него и Колбенц и Танхајм. Кад Французи добију Елзас и Лотарингију, конгрес за закључење мира може да се занима питањем о разграничавању у неким пиринејским областима.

Али територијалне измене нису једина услови за мир. Други услови за мир у Европи и то врло важан је одстрањивање Хоенцолерновах. Уласком у рат нашта су Немачку подстакли Хоенцолери Немачка је извршила колосалну грешку. Ослобођење од те династије биће и ослобођење од највећих погрешака.

Наше бојиште

— Над Подгорицом —

ЦЕТИЊЕ, 22 маја.

Један аустриски аероплан летео је јутрос над Подгорицом и бацао је на варош четири запаљиве бомбе, које нису причаниле никакву штету.

Стање у Цариграду

— Революција на Прагу —

СОФИЈА, 24 маја.

Софиски кореспондент петроградске „Речи“ г. Викторов телеграфисхе своје листу следеће:

— Једно лице које је дошло из Цариграда прича да је ступање Италије у рат прозавело у турским круговима дубок утисак. Виђени турски политичари отворено су изјавили да Немачка води Турску у погибију. Младотурци чине очајне покушаје да ступе у преговоре с Грцима и Јерменима, да би предупредили револуцију, али унутрашњи догађаји се развијају с неизбежним последицама.

Над Енглеском

— Бацње бомбе —

ЛОНДОН, 23 маја.

Адмиралат јавља, да су за време прошле ноћи непријатељски дирижабли летила над источном и југоисточном обалом Енглеске. Са дирижабла су бачене бомбе на више вароши. Највеће било жртава.

Из Румуније

— Крунски Савет —

Букурешт, 25 маја.

По изричној жељи самога краља сазван је крунски савет.

У политичким круговима предају огромну важност овој седници крунског савета, пошто су на њој присуствовали и они политичари који траже отворено да се уђе у акцију против Аустрије и Немачке.

После седнице савета, краљ је задржао у двору све чланове владе и још неколико виђених политичара. У политичким круговима се ово сматра као предзнак за коалициону владу.

Јон

Дуж руског фронта

— У Балтичком Мору. — На Њемени. — На Сану. — На Дњестру. —

Петроград, 23 маја.

22 маја виђене су велике немачке поморске снаге у средњем Балтичком Мору. Наше ратне лађе измењале су неколико топовских метачка с немачким ратним лађама у непосредној близини залива Риге.

На обалама Њемени и на фронту леве обале Висле нема никаквих значајних промена.

21 и 22 маја наша офанзива на доњем Сану успешно се развила. Четрдесети аустриски корпус претрпео је пораз прошлог дана на фронту Вах—Подволина—Штроца и морао се повући на утврђене дуж реке Сана. На фронту Стајната — железничка станица Лектовница — Ладина борба се продужује. 22 маја заробили смо у том крају више од 1000 војника. Аустриски војници који су добили потпоре од Немачке, извршили су јак напад ноћу између 21 и 22 маја на фронту Кравце—Бурци, али су ти напади одбијени. На десној обали Сана код Љубачевка, наша пешадија заузела је

више немачких ровова. Дале, непријатељ је успео да заузме село Старову на левој обали Висње. И нашим противнападом истерали смо га из тог села, али се он одржао на оближњим висовима. Ноћу између 21 и 22 маја непријатељ је напао наше позиције између села Круженице и реке Стрија, али је био одбијен с великим губатцима.

21 маја непријатељ је продужио своје нападе на наше мостобране на Дњестру између Тисменице и железничке пруге Стрија—Николајев. Тога дана одбили смо четири јака напада на наше позиције код Угарстберга. Непријатељ је при тим нападима употребавао ручне бомбе и служио се хладним оружјем. Сутра дан је непријатељ на целом том фронту одбијен и приморан да се повуче на нови фронт ван долина наших топова. Наше трупе предузеле су офанзиву и нападе су непријатеља код Крика. Борба још траје.

Добровољци у Италији

— Италијански студенти —

„Царске, Цајтунг“ саопштава да су сви одрасли чланови италијанског краљевског дома ступили у у борбене редове. Број добровољаца у Италији сваки дан све више расте. Шеснаест специјалистичких посланика, међу њима и Артур Лабриола и Чикота ступили су у добровољачке редове. Сем ових у добровољачке редове ступили и 87 посланика других партија а тако исто и велики број сенатора.

Студенти двадесет италијанских универзитета погудали су своје услове министру војске. Они су тражили да се образују нарочита студентска одреда. Габриел Д'Ануџо као што се зна већ је у флоти. Он је на једној торпедњачи.

За Далмацију

— Делегација Југословенског Одбора Гарибалдију. —

Господине Генерале!

Одбор емиграната из југословенских крајева, што стењу под јармом аустроугарске монархије, поздрављају је данас путем Муниципалитета Генове, велебну прославу талијанског уједињења, дело Вашег славног оца и његових сарадника. Али ми сматрамо својом дужношћу, да Вама, носиоцу традиција своје обитељи и оцу херојских синова, који су погинули за слободу, правду и једнакост народа, искажемо колико нас и читави наш народ боле манифестације неких одбора, као онога „Иро Далмача“, који су неовлашћени глумили, да се Вашој дојави потчине неки крајевци, који су југословенски по својем становништву и који чине нераскидиво дио нашег народног територије. — Они, који славе усмену Вашег оца, не би смели да повриједи демократских инлобистарних принципа, које је он посветио својим делима. Већ би имали да признају сваком народу право, да

свим одлучује о својој судбини и да се уједини у властитој народној држави.

Генерале, наш народ пролијева у овом часу своју најдрагоценију крв у борби за идеале, за које сте се борили и ви и за која су погинула ваша два јуначка сина. Наш народ хоће ослобођење и уједињење, он неће да само промени господаре. Наш народ треба своју обалу, на којој компактно живе од прадавних времена. Наш је народ дубоко узбуђен на поимао, да би неупућеност или туђе интриге могле да замрљају гарибалдинску црвену кошуљу, коју би ми желели да некако повраћам у заједничкој сарадњи, у савремености и будућности.

Генерале, порадите да се црвена кошуља, као симбол идеалне ослободитељске улоге обрзати са нашом југословенском приморском првенкапом на темељу правде: свакоме своје, свима слобода, међу свима мор и љубав. — Изолите примили господине генерале, изразе нашег особитог поштовања

Југословенски Одбор.

16 Јуни

— Саслушавање генерала Савова —

— Спец. извештај —

СОФИЈА, 25 маја.

Парламентарна анкетна комисија по афери 16 Јуна 1913 године понова је саслушавала генерала Савова, генералима бугарске војске у српско бугарском рату.

Изјаве које је генерал дао веома су интересантне. Говори се да је генерал поднео и многа документа, која су од неопачне важности. После саслушавања Савова је посетио Добровић лични секретар краља Фердинанда и са њиме је дуго говорио.

Конзервативци

Крива у румунској конзервативној странци. —

Букурешт, 22 маја. Јан Лаховари, нови шеф конзервативне странке поднео је оставку на шефство. Извршни одбор сазвао је

услед овога седницу за идућу недељу ради избора шефа. Маргаломан, бивши шеф странке, који је на конгресу одржаном у прошлу недељу добио 260 гласова, развио је највећу агитацију да буде понова изабран за шефа. Такође су живи агитацију развили и пријатељи Филипеска. Ако Лаховари пристане да помогне Филипескову кандидацију, овоме је избор осигуран.

Јон.

нипи задовоље, јер десето месечном борбом то су за служили.

„Јегер“.

Дневне вести

Поклон Енглеза

У Ниш је донета већа количина савитетског материјала, који су поклонили неколико богатих Енглеза из Лондона.

Писарски указ

„Српске Новине“ публикују указ писара који се постављају при министарству војном: Миливоје Петровић, Иван Ђ. Мирчић, Душан Павловић и Вељко Живковић сви се постављају за писаре друге класе.

Поштанска конвенција с Грчком

Наша влада послала је у Солун нарочитог изасланика, поштанског чиновника да се с грчким властима споразуме о примењивењу поштанске конвенције, која је недавно закључена између српске и грчке владе.

Дуван за Београд

Јуче је приспело два вагона дувана I и II врсте на железничку станицу код Београда. Данас ће се раздати малопродавцима у циљу продаје.

Молимо надлежне да о брате пажњу при раздавању дувана и да се правично разда.

Полициска вести

Јуче се вратио са одустава г. Богљуб Вучићевић, члан Управе В роши, и данас ће ступити на своју стару дужност.

Г. Пера Чађавић, члан Управе, који га је зеступао у дужности старешине квартара варошког, вратиће се на своју стару дужност у Управу.

Помоћ пострадалим земљорадницима

Главни одбор Сав за Земљорадничких Задруга решио је да се пошаље пострадалим земљорадницима у пиринском, београдском ваљевском и ужичком округу, 100 плугова, 20 000 српова, 5000 коса, 5000 вила и 20 000 метала. Ова ће набавка коштати преко 80 000 динара. Она ће се завршити из суме, коју је послао амерички одбор као помоћ пострадалим земљорадницима преко Савеза наших Земљорадничких Задруга.

Београд без жижица

Од јуче се већ осећа оскудница у жижицама, јер је врло ретка појава видети негде у дућану и жижица. Пред зградом Управе Монопола, један молер ради у живој брзи неколико пали дрваца које ће бити изложене на сваком углу улице, колико да се Београђани напоре очима кад нема жижица, нека се бар заловољавају сликом палидрваца.

Сал треба само да набаве у Управи Монопола о њило и кремел, па да раздају народу.

Ово је збиља жалосно што се занемарују Београђани. Зр нигде нема жижица па се мори толико чекања и оскудевати? Зашто Управа Монопола дражи људе на спекулацију и са жижицама? Крајње је време да се једанпут озбиљно водирачуна о становништву које живи под гранатама.

Мати — девојка

Београдска полиција у улугу је нишкој полицији је

лишу Николвић која се често виђала у друштву блудница. Како Јелица није била старва од 17 година, а полицаја је приметила да је у другом стању, то је послау лекару и овај констатије то, и са актом упуте је начелству округа нишског, са напоменом да дете не унашти. Међутим она се породи наскоро по доласку из Београда и дете је одмах умре. Како подчаске власти сумњају у природну смрт овог детета, то је поведена најстрожија истрага.

Са манифестација

— Немачке гадости —

Приликом букурешких манифестација које су приредили пре недељу дана шефови опозиционих странака и германофоби у Румунији, приликом говора г. Лукачија са зграде италијанског посланства, бачена су на зграду посланства два покварена јајета.

Јаја су ударила у зид посланства, у непосредној близини балкона на коме су били барон Фалиоти, посланик Италије, Таке Јонеску, Филипеско, др Четрати и још неколико виђених личности.

Глушање сакупљене публике било је безгранично и сви организатори манифестација имали су велике муке да стишају разјарену светину која је хтела порушити кућу из које су бачена јаја.

Лто како Аустро-Немци агитију помоћу муњака.

Ситне вести

Италијанска објавила блокади албанске обале до Кефалије изазвала је велико запрепашење и немощни бес у Бечу.

Русија је успела успоставити редован саобраћај у Белом Мору.

У Турској тако све добро иде да је министар трговине и привреде решио да отвори велику пољопривредну изложбу у старом Јаиларском музеју.

Немци су у неким местима дуж француске границе подигли фабрике за справљање отровних гасова.

Белешке

Од данас је отворена кафана „Вук Караџић“ у Скадарлији. Точи се пиво по 0-20 п. дин. чаша. —

Позориште

„Два брата“ Из крагујевачког позоришта „Гундулић“

Своје представе отпочело је и позориште „Гундулић“, под управом г. Рајчића и Топаловића. Пошто позориште „Првенога Крста“, даје своје представе, само о већим празницима, нама је добродошло, ово садање позориште, које је раније било обуставило свој рад. Позоришта овога позоришта, смештен је у башти пивнице „Талларе“, која је веома неугодна, с обзиром на силан саобраћај улицом.

Ми би препоручили управницима тога позоришта, да се постарају, да од Врховне Команде добију башту, хотела „Гушић“, или салу од хотела „Такова“, Башта код „Талларе“, није за позориште.

Свињо је даван комад „Два брата“, драма од Љермонтова, с руског.

Насловну улогу играли су г. г. Јовановић и Геџ, оба младе глумачке снаге, али су публици задовољни. А Димитрија Петровића трговца, играо је стари Топаловић, за чију улогу не би се ни могло наћи погодније лице.

Тежак је уласак учинио на све гласнице, моменат, када се два крвно завађена брата, Јурије (г. Геџ) и Александар (г. Јовановић) прелиру око жене, кнеза Литовског, (г. Богдановић) Вере, коју обојица силно љубљу, у времену издасја њихова оца, старог Димитрија. Ту сцену извели су г. г. Геџ и Јовановић одлично.

Тежак, али и редак догађај у свету, да се услед силне љубавне сентименталности, заборава на свог родитеља, онда када он испушта своју душу, испред деце своје! Тако посувраћених појмова бити, могу ваљда само до атома неваљали синови.

Веру је такође лело одиграла г-ца Топаловићева, чију игру импозантно истичу њени увек елегантни костими; која су олет у силној супротности, са позоришним декорацијама, међу оним сводовима „Таллариним“.

Љубљике је било као и увек, доста; нарочито официра (на боловању), који су жељни, оваких задовољстава.

Г. г. управници би требали да избришу на плакатима, онај последњи став: „Јавља се пошт. публика итд.“, пошто га се и не придржавају.

Иначе, српска би држава једно добро учинила, да г. Рајчићу узјам десетак хиљада динара, за нове декорације, (ма и после рата то било) да чо века помогне.

ПОДРУМ „ВЕНТАР“
ВИНАРСКА РАДЊА НИК. ДИМИЋА ОТВОРЕН ЈЕ и препоручује своје познати пића Београђанима. — Нарочито препоручује **СТАРО ЦРНО ВИНО** добро и чувано за болеснике и слабуљаве. Краља Милана улица бр. 32 (Дом Анкера). 144,2-10

Тужна и сломљена срца јављамо сродницима и пријатељима да је мој мили и једини син односно брат

+ Слободак (Замче) Жупан

преминуо после дужег боловања од несрећне болке запаљена плућа у најлепшем своме добу у 23 год. оставивши несрећну мајку и сестре да за њиме до века тугоју.

ВЕЧИТО ОЖАЛОШЉЕНИ:

Несрећна мајка Томанија Жупан удовца, сестре: Анђелија, Десанка, Јелица, Ана и Ружа и остала фамилија. 3-3

Наша добра и непрежаљена мати и свекрва

Милосава — Милка

супруга поч. Лазара Главашевића, бившег столара на Крушевцу преминуо напрасно од парализе срца 30. априла о. г. у 50 години свог трудног живота. Јављајући ову тужну вест свима пријатељима и познаницима, изјављујемо топлу захвалност крушевачком грађанству, које је у великом броју до вечне куће испратило, као и свима онима, који нам у те часове изјавише своје саучешће, и тиме нам донекле превелику тугу ублажише.

Крушевац, 13. априла 1915 г.

ОЖАЛОШЉЕНИ:

Син Обрад Главашевић, столар; снаха Пелагија, са осталим родњиком. 3-3